

§ 32.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Udržal v. r.	Dr. Franke v. r.
Bečka v. r.	Dr. Hodža v. r.
Habrman v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Novák v. r.

Dr. Markovič v. r.,
též za ministra Dr. Kállaye.

Dr. Dolanský v. r.,
též za ministra Šrámka.

217.

Zákon zo dňa 25. septembra 1924,
ktorým sa mení § 26 zákona zo dňa 13. júla 1922, č. 244 Sb. z. a n., ktorým sa všeobecne upravujú právne pomery medzi zamestnávateľmi a zamestnancami na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi.

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

§ 26 zákona zo dňa 13. júla 1922, č. 244 Sb. z. a n., ktorým sa všeobecne upravujú právne pomery medzi zamestnávateľmi a zamestnancami na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi, bude znieť takto:

„Všetky dosavadne písané i zvykové ustanovenia, pokiaľ sa v neprospech zamestnancov priečia ustanoveniam tohoto zákona, sa zrušujú.“

§ 2.

Zákon nabýva účinnosti 30. dňom po vyhlásení a prevedú ho ministri spravodlnosti a sociálnej pečlivosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r. Habrman v. r.

218.

Zákon ze dne 25. září 1924
o ražbě pětikorun.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vláda se zmocňuje raziti pětikoruny ze spěži (bronzu) niklové smíšené v poměru 75 dílů mědi s 25 díly niklu.

(2) Z kilogramu této směsi raziti jest 100 pětikorun.

(3) Líc této mince má malý znak republiky Československé, na rubu jest vyznačena její hodnota ve měně československé (5 Kč).

§ 2.

Pětikoruny (§ 1) razí se jen na účet státu, nejvíce za 300 milionů Kč.

§ 3.

(1) Státní a jiné veřejné pokladny povinny jsou přijímati pětikoruny bez omezení.

(2) Bankovní úřad ministerstva financí jest povinen ve hlavním ústavě i ve filiálkách vyměňovati tyto mince (§ 1) neopotřebované bez omezení za jiná platidla a mince obyčejným oběhem opotřebované za platidla téhož i jiného druhu.

(3) Ve styku soukromém není nikdo povinen přijímati pětikorun více než za 250 Kč.

(4) Ustanovení tato (odst. 1.—3.) netýkají se mincí proděravěných, jinak než obyčejným oběhem zlehčených nebo poškozených, ani mincí padělaných.

§ 4.

(1) Pětikoruny (§ 1), které jen obyčejným oběhem byly opotřebovány, přijímají sice státní a jiné veřejné pokladny i jako zákonitě platidlo i na výměnu, avšak nevydávají jich, nýbrž dávají je přemincovati.

(2) Mince proděravěné, jinak než obyčejným oběhem zlehčené nebo poškozené bere státní i jiná veřejná pokladna, u které se taková mince objeví, z oběhu bez náhrady.

(3) Mince padělané, těmito pokladnami zjištěné, propadají bez náhrady státu a zasílají se státní mincovně.

(4) Posouditi, jde-li o opotřebování obyčejným oběhem, či o jiné poškození nebo o padělek, přísluší státní mincovně.